

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามแรงจูงใจในการอ่าน ซึ่งเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 54 ข้อ เพื่อใช้วัดระดับของแรงจูงใจในการอ่านทั้ง 10 องค์ประกอบซึ่งได้แก่ความคาดหวังในตนเอง ความท้าทาย ประสบการณ์ ความสำคัญในการอ่าน การตระหนักรู้ การแข่งขัน ผลการเรียนรู้ การตอบสนองทางสังคม ความคาดหวังของผู้อื่น ความกระตือรือร้น แบบสอบถามนี้ได้ตรวจความตรงเฉพาะหน้าโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้เพื่อหาความเที่ยงได้ 0.8699

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยเป็นแบบทดสอบชนิดแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 60 ข้อ เพื่อใช้วัดระดับความเข้าใจในการอ่าน เป็น 3 ชั้น คือ ชั้นความเข้าใจข้อเท็จจริง ชั้นการตีความ และชั้นการประเมินค่า แบบทดสอบนี้ได้ผ่านการตรวจความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ 0.8617 ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.2 – 0.78 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 – 0.84

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแรงจูงใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาไทย ไปใช้กับตัวอย่างประชากรจำนวน 400 คน ได้แบบทดสอบคืนมา จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละร้อย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการอ่านโดยรวมทุกองค์ประกอบ และจำแนกเป็นแต่ละองค์ประกอบ
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยรวมและจำแนกเป็นชั้น ได้แก่ ชั้นความเข้าใจข้อเท็จจริง ชั้นการตีความ ชั้นการประเมินค่า
3. หาค่าความสัมพันธ์ภายในที่ละคู่ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. แรงจูงใจในการอ่านโดยรวมตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละเป็นองค์ประกอบ พบว่า แรงจูงใจในการอ่านทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ คาดหวังในตนเอง ความท้าทาย ประสบการณ์ ความสำคัญในการอ่าน การตระหนักรู้ การแข่งขัน ผลการเรียนรู้ ด้านการตอบสนองทางสังคม ความคาดหวังของผู้อื่น และด้านความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 ชั้น มีระดับความสามารถชั้นการอ่านเข้าใจข้อเท็จจริงอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ที่กำหนด มีระดับความสามารถชั้นการตีความ และชั้นประเมินค่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
3. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบดังต่อไปนี้
 - 3.1 แรงจูงใจในการอ่านรวมทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการอ่าน 7 องค์ประกอบ คือ ความคาดหวังในตนเอง ความท้าทาย ประสบการณ์ ความสำคัญในการอ่าน การตระหนักรู้ การแข่งขัน และความกระตือรือร้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 แรงจูงใจในการอ่านตามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทย ในเรื่องการอ่านนั้นยังไม่มีแบบวิธีการสอนที่เน้นเฉพาะการพัฒนาแรงจูงใจในการอ่านและยังไม่มี การนำจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบแรงจูงใจในการอ่าน เช่น การพัฒนาศักยภาพและความคาดหวังมาใช้ในการสอนอ่านอย่างเพียงพอ จึงส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 พิจารณาแรงจูงใจในการอ่านแต่ละองค์ประกอบ พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่านทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนที่กำลังจะเลือกแผนการเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนับว่าการเรียนในระดับนี้มีภาวะการแข่งขันเพิ่มขึ้นจากชั้นประถม ทำให้แรงจูงใจภายในของเด็กมีแนวโน้มลดลง ซึ่งสอดคล้องกับเกอรัธรีและอลา (Gurthrie and Alao, 1997:438-439) กล่าวถึงงานวิจัยในช่วง 20 ปีนี้สรุปว่า แรงจูงใจสำหรับการรู้หนังสือและทางวิชาการของนักเรียนมัศึกษานั้นมีแนวโน้มลดลงจากชั้นประถมศึกษา เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของแรงจูงใจภายนอก สภาพแวดล้อมทางการสอนมีการให้ความสำคัญกับการประเมินผลมากขึ้น จึงทำให้มีภาวะการแข่งขันระหว่างนักเรียนสูง แรงจูงใจภายในของนักเรียนจึงมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่แรงจูงใจภายนอกมีแนวโน้มสูงขึ้น อีกทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ประสบความสำเร็จน้อยในเรื่องการอ่านก็จะมี ความเชื่อเรื่องศักยภาพและความคาดหวังในการประสบความสำเร็จในด้านการรู้หนังสือ และกิจกรรมทางวิชาการลดลง ซึ่งความเชื่อดังกล่าวกับแรงจูงใจภายในนั้นมีลักษณะแปรตามกัน กล่าวคือ ถ้าความเชื่อเรื่องศักยภาพและความคาดหวังในการประสบความสำเร็จในด้านการรู้หนังสือและกิจกรรมทางวิชาการลดลง แรงจูงใจภายในก็จะลดลงด้วย จึงทำให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่านทุกองค์ประกอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง

2. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 50.6 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กรมวิชาการ, 2543:1) พบว่าคะแนนความสามารถในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 55.91 จะเห็นได้ว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก และเมื่อพิจารณาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยตามเกณฑ์มาตรฐาน พบว่า ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 39.25 ที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและมีเพียงร้อยละ 0.25 อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเพราะในปัจจุบันมีสื่อความบันเทิงหลายชนิด เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างไปกับสื่อความบันเทิงต่าง ๆ และไม่ได้ให้ความสนใจในการอ่านหนังสือ อีกทั้งจำนวนคาบที่ใช้สอนการอ่านนั้นอาจไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ (บ้านเมือง, 2544 : 8) กล่าวถึงผลการวิจัยการอ่านหนังสือของคนไทย พบว่า ตัวเลขเฉลี่ย ในการอ่านหนังสือของคนไทย คือ 6 บรรทัดต่อไป และเด็กไทยดูโทรทัศน์ 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แยกเวลาอ่านหนังสือวันละ 3 ชั่วโมง และอาคม เอ่งฉ้วน (ไทยโพสต์, 2542 : 13) กล่าวว่า “คนไทยอ่านหนังสือน้อยมาก โดยเฉพาะหนังสือสารคดี หนังสือสารานุกรม” และ พระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามมกุฎราชกุมารี (ไทยโพสต์, 2542 : 13) ที่ดำรัสว่า “การสอนให้เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ถือเป็นหลักการที่ดี แต่ต้องใช้เวลาอันมากกว่าที่เด็กจะมีโอกาสเรียนครบหลักสูตร”

2.2 เมื่อพิจารณาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ตามระดับความสามารถพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยขึ้นความเข้าใจข้อเท็จจริงอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด ส่วนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยขึ้นการตีความ และขึ้นการประเมินค่า อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเพราะว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยขึ้นการตีความและขึ้นการประเมินค่านั้นเป็นระดับความสามารถระดับสูงกว่าขึ้นความเข้าใจข้อเท็จจริง จึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนการสอนเพื่อการฝึกฝนอย่างเพียงพอ แต่ด้วยข้อจำกัดด้านเนื้อหาและเวลาในการเรียนการสอน

ภายในโรงเรียนอาจไม่พอเพียงต่อ การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจขั้นการตีความและขั้นการประเมินค่า

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจภาษาไทย พบว่า ขั้นความเข้าใจข้อเท็จจริงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ขั้นการตีความ และขั้นการประเมินค่า ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นความเข้าใจข้อเท็จจริงเป็นทักษะการอ่านขั้นแรก ซึ่งเป็นขั้นที่ง่ายที่สุดเมื่อเทียบกับขั้นการตีความและขั้นประเมินค่า เพราะขั้นความเข้าใจข้อเท็จจริงเป็นขั้นการอ่านที่นักเรียนทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนกล่าวออกมาโดยตรง ดังนั้นนักเรียนจึงสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยขั้นความเข้าใจข้อเท็จจริงได้ดีที่สุด

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแรงจูงใจในการอ่านโดยรวมกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านโดยรวมกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเบอร์เกอร์และวิกฟิลด์ (Baker and Wigfield, 1999: 252-277) ว่าแรงจูงใจในการอ่านกับกิจกรรมการอ่าน และความสามารถในการอ่านของนักเรียนเกรด 5 และ เกรด 6 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้เนื่องมาจากแรงจูงใจเป็นตัวที่ทำให้มนุษย์เราเกิดพลังเลือกทำพฤติกรรมเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียน นำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่วางไว้(สุชาจันทร์เอมและสุรางค์ จันทร์เอม, 2518:51) อีกทั้งแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในตัวผู้เรียนและนำผู้เรียนก้าวสู่การเป็นเลิศทางการศึกษา (Reeve, 1996:2-3) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนับว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะเราต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และสรรพวิชาต่างๆ ผู้ที่มีทักษะการอ่านดีย่อมได้เปรียบดังนั้นแรงจูงใจในการอ่านจึงมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านเป็นรายองค์ประกอบกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย พบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเบอร์เกอร์และวิกฟิลด์ (Baker and Wigfield, 1999: 252-277) ที่พบว่าแรงจูงใจในการอ่านทั้ง 10 องค์ประกอบคือ คาดหวังในตนเอง ความท้าทาย ประสบการณ์ ความสำคัญในการอ่าน การตระหนักรู้ การแข่งขัน ผลการเรียนรู้ การตอบสนองทางสังคม ความคาดหวังของผู้อื่น ความกระตือรือร้น ต่างมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ กิจกรรมการอ่านและความสามารถในการอ่าน ในขณะที่งานวิจัยนี้มี

เพียง 7 องค์ประกอบจาก 10 องค์ประกอบ คือ ความคาดหวังในตนเอง ความท้าทาย ประสิทธิภาพ ความสำคัญในการอ่าน การตระหนักรู้ การแข่งขัน ความกระตือรือร้นเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 3 องค์ประกอบ คือ ผลการเรียนรู้ การตอบสนองทางสังคม ความคาดหวังของผู้อื่น ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเพราะ หากพิจารณาแรงจูงใจในแต่ละองค์ประกอบเป็นรายด้านจะพบว่า ด้านศักยภาพและความคาดหวังทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ความคาดหวังในตนเอง ความท้าทาย ด้านแรงจูงใจ ค่านิยมของความสำเร็จและเป้าหมาย ซึ่งเกิดจากแรงจูงใจภายในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ประสิทธิภาพ ความสำคัญในการอ่าน ความกระตือรือร้น และด้านแรงจูงใจ ค่านิยม ความสำเร็จ และเป้าหมาย ซึ่งมาจากแรงจูงใจภายนอก บางองค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้ และ การแข่งขัน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ทั้งนี้เพราะความเชื่อในเรื่องศักยภาพและความคาดหวัง แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างใกล้ชิด ดังเช่นที่ เกอริธินและอลาว (Guthrie and Aloa,1997:440) กล่าวสรุปว่าถ้าความเชื่อเรื่องศักยภาพและความคาดหวังของนักเรียนลดลง แรงจูงใจภายในและความผูกพันในกิจกรรมวรรณกรรมก็จะลดลง อีกทั้งนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในงานที่เกี่ยวข้องกับการอ่านน้อยก็จะสูญเสียแรงจูงใจในการอ่านและความเชื่อในเรื่องศักยภาพและความคาดหวังด้วย อีกทั้ง กอทเทรินด์ (Gottfried,1990 อ้างถึงใน Guthrie and et al,1999:235)พบว่า แรงจูงใจภายในทางวิชาการมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับความเข้าใจในเนื้อหา (Test Comprehension) ซึ่งสอดคล้องกับ มีซี บลูเมนฟีลด์ และ โฮลีย์ (Meece Blumenfeld and Holy,1988 อ้างถึงใน Guthrie and et al.,1999 :235) พบว่าแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ส่วนความตระหนักรู้ และการแข่งขัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบของแรงจูงใจในด้านแรงจูงใจ คุณค่าของความสำเร็จ การเรียนรู้ และเป้าหมายซึ่งเกิดจากแรงจูงใจภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยในครั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนที่อยู่ในภาวะการแข่งขัน เพราะเป็นช่วงที่มีการสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งตรงกับความคิดของ เกอริธรี และอลาว(Guthrie and Aloa,1997:440) ที่กล่าวว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษานั้นมีภาวะการแข่งขันสูงระหว่างนักเรียน มีสภาพการประหม่อมมาก ด้วยเหตุนี้ จึงน่าจะเป็นสาเหตุที่นักเรียนพยายามที่จะอ่านหนังสือเพิ่มขึ้นแม้ว่าหนังสือที่อ่านนั้นจะเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิชาเรียนก็สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยได้

ส่วนแรงจูงใจในการอ่านอีก 3 องค์ประกอบ คือ ผลการเรียนรู้ การตอบสนองทางสังคม และ ความคาดหวังของผู้อื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ นั่นอาจเนื่องมาจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้ความอดทนสูงจึงต้องการแรงจูงใจภายใน จากตัวผู้อ่าน ซึ่งองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่านทั้ง 3 องค์ประกอบที่กล่าวมานั้นเป็นแรงจูงใจภายนอก ซึ่งเดซีและไรอัน (Deci and Ryan, 1985 อ้างถึงใน Baker and Wigfield, 1999:253) กล่าวถึงแรงจูงใจภายในสรุปได้ว่าแรงจูงใจภายในเป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมการทำงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการกระทำนั้นจะเกิดขึ้นจากการที่มนุษย์สนใจหรือกระตือรือร้นในตัวกิจกรรมนั้นด้วยตัวเอง มากกว่ามาจากเหตุผลภายนอก เช่น การทำงานเพื่อคะแนน การทำงานเพื่อรางวัล เป็นต้น และคะแนนในวิชาภาษาไทยเพียงตัวเดียว น่าจะมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนน้อยกว่าแรงกระตุ้นที่เกิดจากภายในตัวนักเรียนที่ทำให้ นักเรียนเกิดนิสัยรักการอ่านและส่งผลไปถึงการพัฒนาศักยภาพของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า

1.แรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง และ แรงจูงใจในการอ่าน 7 องค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วย ความคาดหวังในตนเอง ความท้าทาย ความสำคัญในการอ่าน การตระหนักรู้ การแข่งขัน ความกระตือรือร้น กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ผู้วิจัยมีข้อเสนอดังต่อไปนี้

1.1. ข้อเสนอแนะ สำหรับผู้บริหาร

1.1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการอ่าน และเรื่องเสริมสร้างแรงจูงใจในการอ่านแก่นักเรียน โดย จัดกิจกรรม เช่น การแข่งขันประกวดการอ่าน เป็นต้น

1.1.2 ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดภาษาไทย ควรประสานงานกับหัวหน้าฝ่ายบรรณารักษ์ ในการจัดหาหนังสือหรือ แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการอ่าน และหนังสือหลากหลายประเภท เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียน ครู อาจารย์ ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะการอ่านต่อไป

1.2. ข้อเสนอแนะสำหรับ ครูผู้สอนภาษาไทย

1.2.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้รับรู้ความสามารถในด้านกานอ่านที่แท้จริงของตน

1.2.2 ควรสร้างบรรยากาศในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาการอ่านของตน

1.2.3 ควรส่งเสริมแรงจูงใจในการอ่านในองค์ประกอบประสบการณ์ในการอ่านให้นักเรียน โดยแนะนำให้นักเรียนมีความกว้างขวาง ได้รู้จักหนังสือและมีโอกาสอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภท ด้วยการแนะนำหนังสือที่น่าสนใจและแหล่งบริการอ่านหรือยืมหนังสือได้ครวละหลาย ๆ เล่ม

1.2.4 ควรนำเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่น่าสนใจมาให้นักเรียนอ่านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจในการอ่าน องค์ประกอบความกระตือรือร้นของนักเรียน

1.2.5 ควรฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอโดยการจัดกิจกรรมการอ่านที่หลากหลายและใช้สื่อที่เหมาะสมตามความสามารถของนักเรียน

2. จากผลการศึกษาที่พบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความสามารถในการอ่านขั้นความเข้าใจข้อเท็จจริงอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ขั้นการตีความและขั้นการประเมินค่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารและครูภาษาไทยดังต่อไปนี้

2.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูภาษาไทยในโรงเรียนมีโอกาสไปอบรม สัมมนา ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการอ่าน และแรงจูงใจในการอ่าน

2.2 ครูภาษาไทยควรใช้กลวิธีสอนที่กระตุ้นแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียน ในการสอนอ่านโดยเฉพาะการสอนอ่านขั้นการตีความ และการประเมินค่า

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเปรียบเทียบแรงจูงใจในการอ่าน กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

3.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่าน กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ